

Ved Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Høegh-Guldberg) er modtaget et Andragende fra fhv. Lærer Jørgen Kornerup i Aarhus, hvori han søger om Understøttelse til at virke som Konsulent med Hensyn til Anvendelse af Frugt.

Ved Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) er modtaget et Andragende fra A. M. Jensen, Enke efter Formand ved Hærens Laboratorium J. C. Jensen, der omkom ved den den 23. Maj d. A. stedfundne Eksplosion, om en aarlig Pension.

Disse Andragender ville blive tilstillede det Udvalg, der kommer til at behandle Finanslovsforslaget.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1900 til 31te Marts 1901.

Finansministeren (Hørring): Inden Debatten gaar videre her ved Finanslovens 1ste Behandling, ønsker jeg gerne at gøre en kort Bemærkning for at klare et Punkt, om hvilket der ellers, er jeg bange for, kan foreligge en Misforstaaelse. Jeg siger herved til min Stilling til Spørgsmaalet om en Forbindelse mellem de 4 Skatte-love, og jeg skal da i saa Henseende sige, at mit Standpunkt til dette Spørgsmaal er ganske det samme nu, som det har været i tidligere Samlinger. Spørgsmaalet blev jo rejst af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen), men da jeg fik Ordet, fandt jeg ikke tilstrækkelig Føje til at komme ind paa dette Spørgsmaal, fordi jeg gaar ud fra, at ganske vist har man her ved Finanslovsforslagets 1ste Behandling Lov til at tale om al Ting, men det er dog ikke Meningen, at Behandlingen skal trækkes ud i det uendelige, og jeg syntes saa, at et saa stort Spørgsmaal som dette, der nok kunde give Anledning til rigelig Diskussion, ikke skulde inddrages derunder, naar Forholdet er dette, at vi ville komme til i denne Samling at faa Skattelovene til Behandling i Folketinget, og der hører da altsaa Behandlingen af det nævnte Spørgsmaal hjemme. Der ligger derfor ikke i mine Udtalelser i Lørdags nogen som helst Besvarelse af det Spørgsmaal, hvorledes jeg stiller mig til

Skattereformen, og navnlig kan man ikke paa nogen Maade af mine Udtalelser ud-drage det, at jeg i saa Henseende skulde have forandret Standpunkt. Saa har jo ganske vist det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds provoceret min Kollega Indenrigsministeren til at udtale sig om det samme Spørgsmaal, og Indenrigsministeren svarede jo i Gaar. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, men jeg skal sige, at jeg tror, det er en Misforstaaelse, naar man gaar ud fra, at der mellem Medlemmerne af Ministeriet skulde herske en saadan Enighed, at vi alle sammen vare fuldt ud enige om al Ting, ikke alene saaledes, at Konseilspræsidenten var enig med Indenrigsministeren om alt, hvad der vedrører Indenrigsministeriet, men ogsaa saaledes, at Indenrigsministeren er enig i alt, hvad der vedrører Finansministeren, Landbrugsministeren o. s. v. Det behøves virkelig ikke. Men jeg skal dog sige, at hvad det foreliggende Spørgsmaal angaar, er Indenrigsministeren og jeg i det væsentlige ikke uenige. Det, Indenrigsministeren gaar ud fra, er, at det ikke er heldigt at kompensere Nedsættelser paa sikre og paalidelige Finanstoldsatser med en Brændevinsbrændingsafgift, der er en usikker Indtægt, og jeg skal henvise til, at den første Gang, jeg som Finansminister havde Ordet med Hensyn til Skattereformen, udtalte jeg i alt væsentligt ganske det samme. De Her-rer ville kunne finde det i Landstingstidenden for 1897—98, Sp. 54—55, da jeg fremsatte Forslagene oppe i Landstinget. Der er akkurat den samme Tankegang gjort gældende, at det er hverken ønskeligt eller heldigt at gaa denne Vej. Men noget ganske andet er det, at hvis man vil en Revision af Toldloven med den Virkning, at man gaar til væsentlige Nedsættelser i Toldindtægterne og navnlig til væsentlige Nedsættelser paa Finanstoldpositionerne, saa ser jeg ingen anden Vej til at skaffe Kompensation for en Nedgang i Indtægter, som Staten ikke kan undvære, end gennem en forhøjet Brændevinsbrændingsafgift. Det er jo muligt, at ærede Medlemmer her i Salen kunne anvise en anden Vej — det ved jeg ikke — men mit Standpunkt har hidtil været, og det har jeg ogsaa forfægtet her i Salen, at der ikke er nogen anden Vej at gaa end den at gaa til en forhøjet Brændevinsbrændingsafgift.

N. Andersen: Da jeg for hen ved en Uges Tid siden forlangte Ordet, var Hoved-øjemedet det at omtale her paa vanlig Vis